

OH, JIJ ONNOZELE !

Een bijzonder blijspel in drie bedrijven

door

JOH. E.G. RUITER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OH, JIJ ONNOZELE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOH E.G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Rolverdeling:

Ger Knol - Oudste broer

Hayo - Middelste broer

Lubbert - Jongste broer

Bertha - Hun zuster

Mientje - Ook hun zuster

Gees Bakker - Jonge weduwe

Dina - Buurvrouw "Nieuwsblad"

Betje - Dochter van de slager

EERSTE BEDRIJF

De drie broers staan te kijken bij hun nieuwe telefoon, die net is aangelegd. We zien nog net de monteur (in stofjas) zijn koffer inpakken en vertrekken. Rug naar het publiek. (regisseur?)

Ger: Nou, heb je nu je zin? Heb je eindelijk een telefoon en wat wil je er nu mee gaan doen? Heb je daar al eens over nagedacht?

Hayo: Volgens Bertha, kunnen we nu met onze beide zusters telefoneren als er wat bijzonders is en... we kunnen de dokter optelefoneren.

Ger: Wat een flauwe kul. Als er wat bijzonders is, dan kan toch gewoon eentje van ons er heen gaan en zeggen wat er aan de hand is. Nee dan?

Lubbert: Ja, daar heeft Ger wel gelijk aan en waarom zouden we de dokter optelefoneren. Wij zijn toch niet ziek?

Hayo: Ho even, nou moeten jullie mij niet de schuld geven, dat wij zo'n ding hebben en trouwens jullie waren er bij toen Bertha zei, dat we er eentje moesten hebben. Ik heb jullie toen niet gehoord, dus dan moet je nu ook geen aanmerkingen maken.

Lubbert: Daar heeft Hayo wel gelijk aan, waarom maken wij ons er ook zo druk over.

Ger: En weet een van jullie eigenlijk wel hoe je zo'n apparaat moet bedienen? Nou? Ik weet het niet en ik brand mijn vingers er ook niet aan.

Lubbert: Daar heeft Ger wel gelijk aan, ik weet ook niet hoe die werkt.

Hayo: Dat is toch heel gemakkelijk. Je moet er gewoon eh... eh... eh, ja dat weet ik ook niet hoe het precies gaat. Je moet er doorheen praten, dat weet ik wel.

Ger: En als ze aan de andere kant nou niet staan te luisteren? Wat dan?

Lubbert: Daar heeft Ger gelijk aan, als ze niet staan te luisteren, dan kun je net zo goed buiten staan roepen.

Hayo: Zeg ik toch, ik weet ook niet hoe zo'n ding werkt. Misschien moet je hem eerst wel opwinden of een batterijtje in doen.

Ger: Nou, dan pak je hem toch gewoon op en praat er es even door, dan kan Lubbert wel even buiten staan luisteren.

Lubbert: Waarom moet ik buiten staan?

Ger: Om te luisteren natuurlijk. Je kunt hier binnen toch niks horen. Want stel, dat zij wel staan te luisteren en zij roepen weerom. *(op dat moment gaat de telefoon. De jongens stuiven angstig bij het apparaat weg en staan op afstand te kijken)* Daar heb je het gesodemierter al,

straks ontploft ie. Wat moeten we doen?

Lubbert: Daar heeft Ger wel gelijk aan. Wat moeten we doen?

Hayo: Nou moeten wij hem oppakken zei die man. Doe jij dat maar even Ger. Jij bent tenslotte de oudste.

Ger: En jij denkt, dat ik gek ben? Pak jij hem zelf maar op.

Lubbert: Daar heeft Ger wel gelijk aan, pak hem zelf maar op. *(Hayo loopt naar het toestel, draait er eens wat om heen. Pakt tenslotte het hele toestel op. De telefoon blijft gewoon rinkelen, hij zet het toestel voorzichtig weer neer, buigt zich er over en roept)*

Hayo: Hallo... hallo... *(tegen de anderen)* Zij roepen toch altijd hallo of zoiets niet?

Ger: Ik weet het niet.

Lubbert: Ik weet het helemaal niet *(het gerinkel stopt)* maar hij is gelukkig weer stil.

Hayo: Maar die kerel zei, dat ik hem op moest pakken, nou dat heb ik gedaan en er gebeurde niks. Verdorie, wat een gedonder. Ik wou, dat we nooit geen zusters hadden.

Ger: Nou, dat moet je niet zeggen, wie moet hier dan de boel schoonhouden en koken en zo? Wij soms?

Lubbert: Daar heeft Ger wel gelijk aan. Moeten wij dat soms doen?

Hayo: *(geërgerd)* Ach hou jij je er nu maar buiten, jij onnozele.

Ger: *(beschermend)* Nou moet je niet steeds over Lubbert heen zitten, die kan er toch ook niks aan doen, dat jij zo'n ding hebt gekocht?

Lubbert: Daar heeft Ger...

Hayo: Hou op!! En maak mij niet hels. Ik donderstraal dat hele rot ding zo de deur weer uit.

Ger: Dat zou fraai zijn zeg. Eerst een berg geld uitgeven en dan dat ding zo weer op straat kieperen? Nou moet je het niet gekker maken. Kijk eerst maar eens in de gebruiksaanwijzing, hoe zo'n apparaat werkt.

Hayo: Waar is dat ding?

Lubbert: Op de tafel, bij de rekening. *(Hayo pakt de gebruiksaanwijzing en begint te lezen)*

Hayo: Om te kunnen telefoneren neemt men de hoorn van de haak en wacht...

Lubbert: Er zit helemaal geen haak aan dat ding en ook geen oren.

Hayo: Er staat hoorn en geen oren.

Lubbert: Nou zeg dat dan.

Ger: Laat mij eens kijken. *(loopt om het toestel heen en onderzoekt het grondig zonder het aan te raken)* Je hebt gelijk Lubbert, dat ding is niet compleet. Je moet er direct even achteraan gaan Hayo.

Hayo: Ikke weer. Ik kan altijd overal achteraan gaan. Kan een van jullie

dat niet eventjes doen?

Ger: Ikke niet.

Lubbert: Ikke... ook maar niet.

Hayo: Nou, ik lees eerst nog maar even door... Hoorn van de haak en wacht op de kiestoon...

Lubbert: Op welke toon moet je wachten?

Hayo: Op de **k**iestoon.

Lubbert: Van het onder of van het bovengebit?

Hayo: En dan draait (*drukt*) u het nummer waarmee u verbonden wilt worden.

Lubbert: Dan mag je eerst wel een EHBO-cursus volgen om dat een beetje netjes te verbinden. Ja toch?

Ger: Moderne fratsen zijn het. Dat kunnen alleen maar mensen uit de grote stad zijn, die zoiets bedenken, maar wij hebben zulke gevallen niet nodig.

Hayo: Maar toen Bertha zei, dat wij zo'n ding moesten hebben en toen hield jij jouw grote mond dicht en dat vind ik heel flauw van jou.

Lubbert: Daar heeft Hayo wel...

Ger: Hou jij je nu maar stil!!!

Lubbert: (*zit aan het toestel te friemelen*) Hé, moet je zien, dit zit los, alleen maar aan dit draadje vast. (*hij ruikt er eens aan en houdt hem bij het oor*) Moet je horen er zit een soortement van toetertje in. (*Hayo en Ger luisteren om de beurt*)

Hayo: Daar heb je dus niks aan als je steeds dat getoeter hoort.

Ger: Ik zei het toch al, dat ding is niet in orde.

Lubbert: Hij is ziek, hij moet naar de dokter.

Ger: Ja, kun je hem nu mooi even optelefoneren.

Hayo: We weten toch niet hoe dat moet?

Ger: Ik zei het toch al. Wat moeten we ermee? (*Lubbert legt de hoorn weer neer en gelijk gaat de telefoon. Lubbert gooit het toestel van zich af maar wel zo, dat hij met de hoorn in de hand blijft staan*)

Lubbert: Getverderrie man, ik schrik me half dood, maar hij is van de weeromstuit ook weer stil. (*luistert*) Hé, ik hoor dat toetertje ook niet meer. (*hij luistert weer en smijt dan in paniek de hoorn van zich af. Dus niet op de haak*) Dat is Bertha!! Ik hoorde haar duidelijk, zij zit daarin. (*wijst*) Maar dat kan toch helemaal niet, daar past zij nooit in. Dat is tovenarij, dat is 't. Dat ding moet onmiddellijk de deur uit.

Hayo: Niks er van, dat ding blijft hier. Wij moeten de meiden maar eens vragen, hoe zo'n geval werkt. (*Lubbert luistert weer voorzichtig, kijkt nog eens onder het toestel en praat dan schrikachtig weerom*)

Lubbert: Hé?? Ben jij dat echt Bertha?? Of is dat goochelderij??... Hoe kan dat nou??? Nee, jij verneukt ons... Jij kunt toch nooit in zo'n klein

kastje zitten?... Door een draadje heen? Jij???... Koperdraadje??? Daar kan alleen stroom door en geen mensen... Nee, ik geloof je niet... Wat? Je komt hierheen??? Door dat draadje??? Jij bent gek... jij rare... Hé, nou hoor ik niks meer. Oh ja, nou hoor ik tuut, tuut, tuut, tuut. Moet je maar eens luisteren. (*geeft telefoon aan Hayo, die neemt hem aan maar luistert verkeerd om*) Nee sufferd, andersom.

Hayo: (*doet dat*) Ja, je hebt gelijk, hij doet aldoor van tuut, tuut, nee eigenlijk meer van toet, toet, toet, toet, maar geen Bertha, dat geloof ik ook niet.

Lubbert: Nee, echt waar, zij was het echt.

Ger: Laat mij dan ook maar eens luisteren. (*luistert nu ook*) Nou, en wat kun je nou met zo'n tuteretuuding doen? Nou? Je kunt er net niks helemaal niks mee doen. En daar moet je ook nog voor betalen?? Weggegooid geld, dat is het!

Hayo: Toe Lubbert, loop es even naar de overkant en vraag Bertha of ze hier even heen komt.

Lubbert: Maar ze zei net, dat zij hierheen komt, dan hoef ik haar toch niet te halen?

Ger: Ach, jij onnozele. Schiet nou maar op en doe wat Hayo je vraagt. Je gelooft toch zeker niet dat zij door dat draadje kan?

Lubbert: Goed, ik ga al. (*op dat moment komt Bertha binnen*)

Ger: Wat heb jij ons nou weer aangesmeerd Bertha. We hebben geen enkele behoefte aan zo'n tuteretuuding. Je kunt er niks mee.

Bertha: Waarom hebben jullie zo even de hoorn er weer opgelegd?

Hayo: Hoe weet jij dat? Of heb je voor het raam staan koekeloeren?

Bertha: Nee, ik heb jullie gebeld. Ik zag net de monteur weggaan en toen dacht ik, kom direct even bellen.

Lubbert: Ik heb geen bel gehoord.

Bertha: De telefoon heeft toch wel gerinkeld? Dat heb je toch wel gehoord?

Ger: Ja, dat klopt, maar die twee waren te benauwd om hem op te pakken.

Hayo: Nou moet je toch horen wie het zegt. Jij bent een grote leugenaar. Jij was degene die hem niet durfde pakken.

Ger: Nou ja, het was Lubbert die hem pakte.

Bertha: Ja, dat heb ik wel gehoord, maar waarom doen jullie zo schijterig. Het is toch een gewoon apparaat? Of weet je niet hoe je er mee om moet gaan?

Lubbert: Ze weten er niks van Bertha, het zijn grote schijtlijsters. Je moet het ons maar eens even voordoen.

Bertha: Weet je wat, we gaan Mientje even bellen.

Hayo: Ja, doe dat maar eens even.

Bertha: Nee, dat moeten jullie doen.
Hayo: Ja, maar ik weet niet hoe.
Bertha: Nou kom maar hier, dan doe ik je dat voor. Hier Lubbert, hou jij de hoorn maar vast. *(Lubbert krijgt de hoorn en houdt hem voor het oor)*
Lubbert: Ja, hij doet het weer, maar hij doet nu van tuuuuuuuuuuuuuut, verrek hij houdt het langer vol dan ik.
Bertha: Dat is de kiestoon.
Lubbert: Oooh, precies, wij dachten aan heel wat anders *(Bertha draait het nummer)* Oh nu is die weg, nee hij doet het weer, maar nu van tuuuut... tuuuut... tuuuut. *(hij schrikt)* Ja nu hoor ik Mientje. *(roept heel hard)* Hallo Mientjee, kun je mij wel horen?
Bertha: Niet zo hard gek, dan kan zij er niets van verstaan. *(Lubbert luistert)*
Lubbert: Waar ik vandaan bel?? Ik bel helemaal niet. Ik ben aan het optelenoferen met dat ding hier. *(wijst)*
Bertha: Dat kan zij niet zien.
Lubbert: Ze kan mij toch ook horen?
Bertha: Je kunt er alleen maar door praten. Vraag es even of Mientje koffie wil.
Ger: Kun je dát er dan ook doorgieten?
Bertha: Nee, natuurlijk niet, dompie, maar zij kan toch even langs komen voor een lekker bakkie. Toe Lubbert vraag, vraag haar dat maar even.
Hayo: Nee, laat mij nou ook maar even.
Ger: *(grijpt de telefoon uit de handen van Lubbert. Luistert eerst even en dan)* Hai Mientje. Ben jij dat echt? ...Ja, hoe bestaat het hè? Kom je koffiedrinken?... Ja Bertha gaat het zo direct maken... Goed tot straks dan. Zo moet dat. Waar laat ik dit ding nou weer?
Bertha: Gewoon op de haak gooien. *(zij wijst en Ger probeert hem er op te gooien)*
Ger: Ik denk, dat ik hem er beter maar gewoon op kan leggen. Kijk zo moet je er mee aan. Gewoon een beetje technisch zijn.
Lubbert: Oh... Ben jij dan zo technisch?
Ger: Als er iemand technisch is, dan ben ik het wel.
Lubbert: Zooooo... Ga jij dan de dokter eens optelenoferen.
Ger: Ben jij dan ziek?
Lubbert: Nee, maar jij weet toch precies hoe dat moet. Nou?
Ger: Zulke flauwe kul doe ik niet aan mee. Als je niet ziek bent, dan kun je toch geen dokter bellen?
Hayo: Je weet ook niet hoe het moet toch? Nou??

Ger: Oh, weet ik dat niet??? Nou, dan zal ik jullie dat eens laten zien.
(*pakt de telefoon en draait*) ...Een, twee, drie, vier, vijf, zes...

Bertha: Dat is niet goed vent, dat is de brandwee...

Ger: Met wie??? Met de brandweer???? Jij moet van dat ding afblijven!!!! Ik moet dokter van Haspelen hebben... Of hier brand is??? Nee natuurlijk niet gek, ik telefoneer voor de dokter en dan moet jij er af blijven... Wat denk je wel... Wat zeg je??... Tuut tuut tuteretuut. Oh, ik begrijp het al, de dokter is natuurlijk niet thuis en daarom heeft de brandweer het voor hem gedaan, dat opnemen bedoel ik.

Bertha: Nee, clown, je hebt het verkeerde nummer gedraaid. Je moet eerst in het boek kijken welk nummer hij heeft. (*gaat af keuken*)

Lubbert: Zal ik de dokter maar gewoon even halen?

Hayo: Waarvoor dat? Er is toch niemand ziek?

Lubbert: Nee, maar Ger moet daarboven nodig nagekeken worden, dat is lang niet in orde.

Ger: Ik heb vanmorgen begrepen, dat jullie samen nog naar het dorp wilden om wat boodschappen te doen. Nou, dat kun je nu mooi gaan doen.

Hayo: Lumineus idee. Kom Lubbert, we gaan. (*samen af*)

Ger: Wat verbeeldt die snotneus zich wel? Denkt dat ie overal verstand van heeft. (*Mientje komt binnen*)

Mientje: Wat een herrie hebben jullie toch door de telefoon, ik kon er haast niets van verstaan. Jullie kunnen er nog niet mee omgaan, dat is wel duidelijk.

Ger: Dat wil zeggen Lubbert en Hayo niet. Dat klopt, daar moet je een beetje technisch voor zijn, zoals ik bijvoorbeeld. Ik had er geen moeite mee.

Mientje: Waar is Bertha?

Ger: In de keuken, met de koffie bezig.

Mientje: Heeft ze het nog niet klaar? (*Bertha komt binnen met de koffie*)

Bertha: En hier is de koffie... Ja, ik heb het ook voor jou meegenomen Mientje. Ik kon in de keuken horen, dat je er al was. Plakje koek er bij?

Mientje: Graag. (*zij drinken hun koffie*) Maar nu eens heel iets anders

Ger. Wij moeten eens even samen praten. Wij zijn nu mooi met ons drieën.

Ger: Wij moeten praten? Waarover dat dan?

Bertha: Over de beide jongens en over hun toekomst en dan speciaal Hayo.

Ger: Waarom??? Alles gaat hier toch van een leien dakje?

Bertha: Nou, nee. Kijk. Mientje en ik, wij zijn het eigenlijk een beetje zat om hier maar steeds de huishouding voor jullie te doen.

Ger: Dat begrijp ik niet. Het gaat toch goed en het bevalt ons best.

Mientje: Maar, wij hebben onze eigen huishouding ook nog te doen. En... wij vinden dat Hayo maar eens achter een vrouw aan moet.

Ger: Hayo????? Achter een vrouw aan... en Lubbert dan?

Mientje: Lubbert is nog veel te jong daarvoor. Die is nog maar (...). Nee die is nog maar amper droog achter zijn oren.

Ger: Maar wat heeft Hayo nou met jullie huishoudingen te maken?

Bertha: Nou, kijk, als hij een vrouw heeft, dan kan die immers de huishouding hier doen. Jullie hebben ruimte genoeg. Ze kunnen hier dan gewoon blijven wonen.

Ger: Ik weet het niet hoor. Ik ben bang dat dat een heleboel drukte met zich meebrengt en heb je Hayo al gevraagd wat hij er van vindt?

Bertha: Nee natuurlijk niet. Als je dat tegen hem zegt, dan gooit hij direct de kont tegen de krib.

Mientje: We moeten dat gewoon een beetje spiegologies aanpakken.

Ger: En wie hadden jullie voor hem op 't oog?

Mientje: We dachten aan Gees van de Kromme Hoek.

Ger: Gees en Hayo??? Dat gaat niet, die mogen elkaar volgens mij al helemaal niet.

Mientje: Laat ons er nu maar mee geworden. Wij weten heus wel wat wij doen.

Ger: Nou, die het doet, moet het maar weten. Ik wil me daar ook niet druk om maken.

Bertha: Precies en daarom hebben wij haar ook uitgenodigd om eens kennis met Hayo te komen maken.

Ger: Maar zij kennen elkaar toch wel?

Bertha: Nee, ik bedoel om alles een beetje op gang te helpen, snap je wel?

Ger: Nee.

Bertha: Nou je zult het ook wel zien. *(Dina de buurvrouw komt binnen)* Oh, moet jij er ook al weer bij zijn? Jij zult je neus er ook niet in steken.

Dina: Ik mijn neus ergens in steken? Ik kijk wel uit, ik bemoei me nergens mee. Trouwens hebben jullie het gehoord van Gees Bakker van de Kromme Hoek?

Mientje: Gees?? Wat is daar dan mee aan de hand??

Dina: Zij moet haar huis uit.

Mientje: Waarom dat dan? Of heeft zij de huur niet betaald?

Dina: Ik heb gehoord, dat zij tot aan haar nek in de schulden moet zitten.

Mientje: Dat is toch niet waar???

Dina: Zeker weten! Ik heb het van mensen, die het kunnen weten.

Mientje: Wat een schande voor die meid. Ze was net twee jaar getrouwd toen haar man kwam te overlijden bij dat vreselijke ongeluk. En nu zit zij in de schulden? Wat een schande voor haar.

Dina: Dat zeg je nu wel, maar zij heeft wel zelf de schulden gemaakt en dat was niet nodig geweest. Zij heeft het aan zichzelf te danken.

Bertha: Maar daar kan zij toch niets aan doen. Zij heeft zo verschrikkelijk veel moeten betalen aan allerhande dingen zoals de begrafenis en alles wat daarbij komt. Dus ik kan mij best voorstellen, dat zij dat niet in een keer kan betalen.

Mientje: En bovendien. Hoe lang is het nu alweer geleden? Vijf en een half jaar? Zij moest het allemaal zelf verdienen en aflossen. Nog een geluk, dat zij geen kinderen heeft.

Bertha: Nou en ik geloof er ook niks van, want het is een nette en oppassende vrouw.

Dina: Nou ja, ik heb het ook alleen maar van horen zeggen.

Ger: Zo, hebben jullie nu genoeg geroddeld? We hadden het over heel iets anders.

Dina: (*gretig*) Oh ja???? Waar hadden jullie het dan over???

Ger: Wij hadden het over mijn broers.

Bertha: (*tegen Dina*) En dat gaat jou niks aan. Daar redden wij ons zelf wel mee.

Mientje: Precies, zo is het net!

Ger: Wat maakt dat nou uit of zij...

Bertha: Dat gaat háár al helemaal niks aan. (*gaat staan en brengt de koffieboel naar de keuken, Mientje helpt haar*)

Dina: (*liefjes*) Nou vertel mij eens Ger, wat is er nu zo belangrijk, dat ik het niet weten mag? Je weet, dat ik mijn mond wel dicht kan houden. (*schuift es wat dichtër naar Ger op verleidingstoer*) Toe jongen, vertel me dat eens. Weet je eigenlijk wel, dat ik jou heel graag mag? Jij bent zo'n sterke persoonlijkheid, je weet precies wat je wilt. 'n Echte kerel, een man van stavast. (*Ger geniet ervan*) Toe lieve jongen vertel es.

Ger: Nou het zit zo, onze Hayo moet eigenlijk aan de vrouw en nu dachten wij aan Gees van de Kromme Horn.

Dina: Maar dat is een heel goeie keus mijn jongen en wat doen jullie met Lubbert?

Ger: Die is nog veel te jong voor zo iets.

Dina: En jij dan Ger? (*nog dichterbij*) Hoe is het dan met jou?

Ger: Ikke??? Ach meid, daar ben ik toch veel te oud voor?

Dina: Wat??? Zo'n fikse kerel als jij bent? Man, ze staan voor jou in de rij.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto